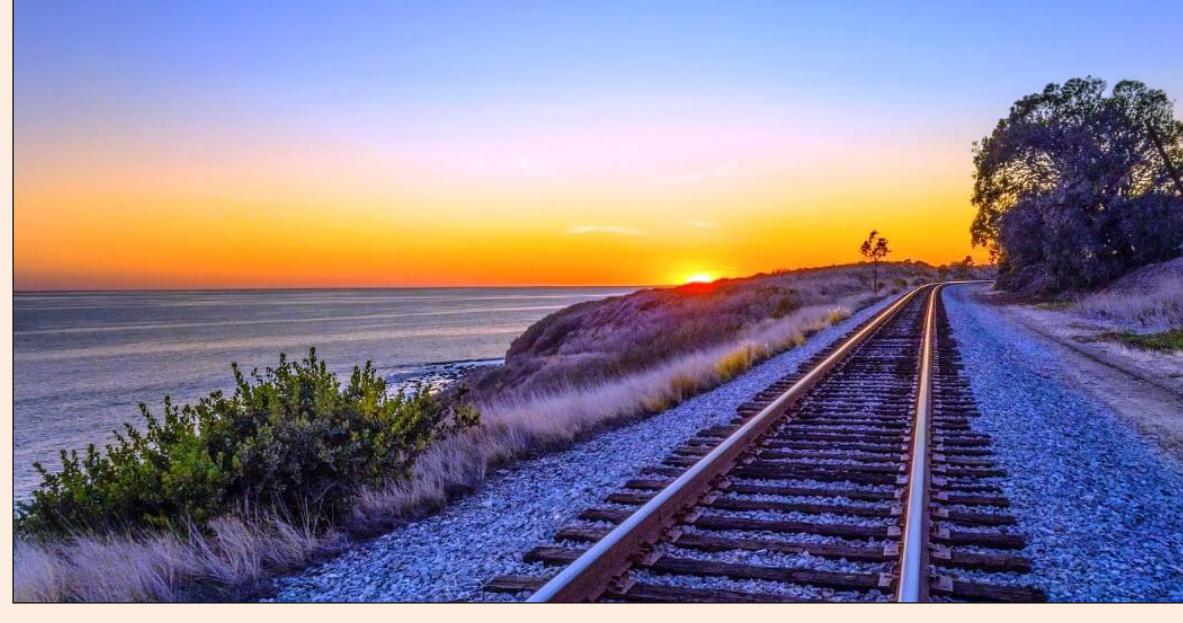

ਮੇਰੀ ਨਿੱਜੀ ਡਾਇਰੀ ਦੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ

ਇਹ 1935 ਤੋਂ 1940 ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਸਰ ਸੀਰੀਅਟ ਅਹਿਮਤ ਖਾਨ, ਕਾਇਦੇ-ਏ-ਆਜ਼ਮ, ਅੱਲਾਮਾ ਇਕਬਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਰਗੇ ਅਣਗਿਹਣ ਪ੍ਰਸੰਖ ਮਸ਼ਲਮਾਨ, ਹਰ ਗਈ, ਹਰ ਮਹੁਲੋਂ, ਹਰ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੰਥੀ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਥੇ ਮਸ਼ਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸਿੰਖਿਆ ਦੇ ਫਾਈਦਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਕਥੇ ਵਾਲੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹੋਂਗਾਂ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਪਾਪਣੀ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਜਿਥੇ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸਖ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੇਰੇ ਦਾਦਾ ਜੀ ਦਾ ਭਰਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਵਾਪਿਆਂ ਤੇ ਬਹੁਤ ਮਾਣ ਸੀ। ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਦਾਦਾ ਜੀ, ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਮਾਮਿਆਂ ਨਾਲ ਬੈਠੇ, ਕਰਿਏ ਹਨ, "ਮੈਂ ਵੱਡਾ ਆਦਮੀ ਬਣਾਂਗਾ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ, ਤੁਹਾਡਾ ਪੱਤਰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਭਰਾਂਗੀ ਰੇਲਵੇ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਅਫਸਰ ਬਣੇਗਾ।" ਮੇਰੇ ਪੜ੍ਹਦਾਦਾ ਜੀ ਆਪਣੇ ਛੇਟੇ ਪੱਤਰ ਵੱਲ ਇੱਕ ਤੂੰਧੀ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਸਾਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, "ਪੱਤਰ, ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਆਓ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮੱਝਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰੇ।" (ਬੁੜਗਾ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੋਲੇ ਹਨ। ਪੱਤਰ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮੱਝਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰ ਪਾ ਕੇ ਆ।) ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਵੱਲ ਜਥੇ ਮੱਖੀ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਦਾ ਹੈ। ਮਾਂ ਦੁੱਖੀ ਵਿੱਚ ਬਲਦੀ ਲੱਕਬੜ 'ਤੇ ਛੁਕ ਮਾਰਨ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਨੌਜਵਾਨ ਚੁੱਪਚਾਪ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਕੁਕਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪਿੰਡੀ-ਪਿੰਡੀ ਤੁਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਤ ਨੂੰ, ਲਾਲਟੈਣ ਦੀ ਹੱਸਨੀ ਘੱਟ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਉਹ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਗੱਝਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਮਾਂ ਲੱਸੀ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਮਿੱਤੀ ਦਾ ਕੋਟਰ ਲਿਆਉਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਦਿੱਦਿਆ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਸੰਦਰਤੇ ਰੋਮਾਂਡੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਪਚਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਕਰਿੰਦੀ ਹੈ, "ਸਾਹਿਗੁੱਚੁ, ਅੱਗੀ ਰਾਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਪੜ੍ਹੋ, ਪੜ੍ਹੋ, ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਸੱਕ ਜਾਗੇ।" ਇਹ ਲੱਸੀ ਵੱਡੇ ਅਤੇ ਇਸਾਂ ਪੀਚਿ।" ਨੌਜਵਾਨ ਚੁੱਪਚਾਪ ਲੱਸੀ ਦਾ ਕੋਟਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: "ਓਇ! ਮੈਂ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਾਲਜ ਜਾਣ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਵੇਡ ਸਾਹਿਜਾ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ।" ਬੇਸੀ ਜਲਦੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ।" ਹੋ! ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਸਾਨ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਗੋਲ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁਝ ਭੁੱਖੇ ਅਤੇ ਨੌਜਾਨੀ ਲੇਕ ਕਹਾਂ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਖਰੇ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕ ਸਕਦੇ, ਹਾਂ, ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੇਚੀ ਕੀਤੀ ਮੁਸਕਲ ਹੋਈ ਹੈ। ਦਰਸਾਸਲ, ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਜੀ ਦੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਜਮਾਤਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨੌਕਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਕੇ ਸ਼ੋਖੀ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿਉਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ? ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਦੇਖੋ, ਉਹ ਕਲਰਕ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਹਵਾਲਾਦਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਪੇਸ਼ ਕਮਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਪੁੱਤਰ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ। ਆਪਣੇ ਬਾਕੀ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖੋ, ਤੁਹਾਡਾ ਵੱਡਾ ਭਰਾ (ਮੇਰਾ ਦਾਦਾ ਜੀ) ਜਲ ਸੈਨਾ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਦੇਖੋ ਉਹ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਸੂਖ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਭਰੀ ਮੈਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸੋਨੇ ਦੀ ਚੰਨ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀ ਭਰੀ ਮੈਨ ਜਨ ਨਾਲ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਦਾ ਚਿਹਨ ਚਾਮ ਉਠਦਾ ਹੈ। ਓ ਮੇਰੇ, ਸਾਡੀ ਛੋਟੀ ਬੱਚੀ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੀ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਪੁਰੀ ਮੈਮ ਵਰਗੀ ਲੋਗੀਂ ਹੈ। ਫੜ ਕਾਈ ਨੀ ਨੀ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ। ਮੇਰੀ ਪੀ ਇੱਕ ਗਲਥੀ ਰੂੰਡੀ ਹੈ, ਕਿੰਤੇ ਪਿਆਰੀ ਹੱਸੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੂਝੂਲ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਹਮਕ ਹਮਕ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਹਾ, ਮੈਂ ਵੀ ਇਹੀ ਗੱਲ ਕਰਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਪੱਤਰ, ਜੇ ਤੌਂਨੀ ਨੌਕਰੀ ਮਿਲ ਗਈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਵਿਅਹਾਰ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਰਗੇ ਸੰਦਰਤ ਪੇਤੇ-ਪੇਤੀਆਂ ਪਾਲਣਗਾ। ਸ਼ਾਹ ਆਖਰੀ ਲਿਹਿੰਦੇ ਵਿੱਚ ਵਿੱਖਿਆਂ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦਾ, ਪਹਿਲਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਨੌਕਰੀ, ਫਿਰ ਵਿਅਹਾਰ। ਆਪਣਾ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਾਈਸੀ ਕਰਿੰਦੇ, "ਭੀਕ ਹੈ ਪੁੱਤਰ, ਰਿੰਮਤ ਨਾਹਾਰ, ਦੇਖੋ ਹੋ ਕੀ ਹੋਈ ਹੈ।" ਅਤੇ ਛੇਵੇਂ ਰਾਤ ਦੀ ਗੁਲਥੀ ਚਿਹਨ ਚਮਕਦਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਸਮਾਂ ਬੀਤਦਾ ਰਿਹਾ, ਉਹ ਸੱਥੇ ਛੇਵੇਂ ਜਿਹੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਬ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤਿਭਾਵਾਲੀ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਣ ਗਿਆ। ਉਸਦੀ ਦੋਸਤੀ ਦਾ ਪਿਆਰ ਛਿੱਗਣ ਲੱਗ। ਸਹਿਜੇ ਸੌਂਕਿਅਕ ਅਤੇ ਪੇਤੇ-ਲਿਖੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਚਲ-ਘੁੱਸ ਮੱਚ ਗਈ। ਸਾਡੀ ਪੜ੍ਹਦਾਦਾ ਜੀ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਦਾਦਾ ਜੀ ਦੇ ਪਰਿਮਾਨ ਨਾਲ ਉਚੇ ਹੋਣ ਲੱਗ। ਸਾਹਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਨ ਨਾਲ ਰੌਸ਼ਨਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸ਼ਾਹ ਮਸ਼ਾ ਅੱਗੂ ਗੈਊਏਟ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਚੰਗੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿਲਿ-ਲਿਕੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਤੋਂ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਨੌਜਵਾਨ ਦੀ ਸਿਰਫ ਵਿੱਚ ਜੀ ਜਿੱਦਾ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੀਨੀਅਰ ਰੇਲਵੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਣਾ। ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ, ਗੈਊਏਸ਼ਨ ਦਾ ਪਦਾਰਥ ਅਭਿਕਰਾਰ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਰੇਲਵੇ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਹੀਆਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈਆਂਨਾਂ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਅੱਗੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ

ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੋਚਣ ਲੱਗ ਕਿਂਨਾ ਆਂਖਾ ਪੜਾ
ਸੀ, ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਵਿਹੇਥ, ਇਹ ਪੁੱਛਣਾ ਕਿ ਉਹ
ਇਨ੍ਹੀ ਪੜਾਈ ਦਾ ਕੀ ਕਰਨਗੇ। ਦੇਸਤਾਂ ਅਤੇ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨਪੜ ਜਾਂ ਘੱਟ ਪੜੇ-ਇਥੇ ਚਲੇ
ਭਰਾਵਾਂ, ਨੇਟਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ
ਜੇਂਦਾਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਲ
ਜੇਂਦਾਂ ਦਾ ਮਜ਼ਾ ਕਿਡਾਇਆ ਗਿਆ। ਓਹ
ਸਾਡੇ ਛੇ, ਛੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਕੀ ਉਹ ਵੱਡਾ ਹੋ
ਵਿਆਹ ਕਰਦਾ ਹੋਗਾ? ਜਾਂ ਕੀ ਉਹ ਪੜ੍ਹੇਗਾ ਜਾਂ
ਵੈਰਪੈਸਾ ਕਮਾਏਗਾ? ਸਾਹ ਜੀ ਪੰਧਿਲਾਂ ਵਿਚ
ਇੱਕ ਗਮੀ ਸਨ, ਪਰ ਹੁਣ ਉਹ ਹੋਰ ਵਿਚ
ਇਕੱਲਾਪਣ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇੱਕ
ਪਾਸੇ, ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੌਹਰਾਂ ਦਾ ਇਹ ਰੱਖੀਅਤ
ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਸੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਜਾਟਕਾਲ
ਬੁਚੁਰਗਾਂ ਦੀ ਹਮਾਰਦਰੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ
“ਵਾਹ, ਸਾਡਾ ਪੁੱਤਰ ਬਹੁਤ ਯੋਗ ਹੈ, ਮਾਸ
ਅੱਲਾ, ਉਹ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਅਫਸੂਸ ਬਣ ਕੇ
ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਚਮਾਈਏਗਾ।” ਕਿਨਾਂ ਚੰਗੇ
ਪੱਤਰ ਹੈਂ ਜਿਸਾ ਅੰਦੇ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ
ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਪੜ੍ਹੇ ਸਕੇਗਾ? ਇਹੁਂ ਸ਼ਬਦਾਂ
ਨੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਠੰਢਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ। ਅੰਦੇ ਉਹ

ਹੇਠਿਓ ਦੀ ਅੱਜ ਦੀ ਬੱਲੇ ਬੱਲੇ

ਪੁਰਵੀ ਡੀਆਰ ਕਾਂਗੋ ਹੜ੍ਹਾਂ ਨੇ 100 ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜਾਨ ਲੈ ਲਈ

ਮੁਲਕਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤੁਂ ਉਥੇ ਰੋਡਿਓ ਸਭ
 ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੁਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਟਰੱਕ ਤੇ
 ਮੇਟਰ ਚਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦੀ ਤਬਕੀਲੀਆਂ ਜਾ-
 ਗਹ ਵਿੱਚ ਉਤਪਨਨ ਅਤੀਕਾਰੀਆਂ ਬਾਰੇ ਅਗੋਤੀ
 ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਦਾ ਹਿੱਤਹੱਤ ਵਸੀਲਾ ਹੈ।
 ਅੱਜ ਵੱਡੀਆਂ-ਵੱਡੀਆਂ ਮੇਖਾਈਲ ਨਿਰਮਾਤਾ
 ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਫੇਨ ਵਿੱਚ ਰੋਡਿਓ ਦੀ ਸਹੂਲਤ
 ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ
 ਮੇਖਾਈਲ ਐਥੁਰ ਗਹੀ ਦੁਲੀਆ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ
 ਦੇਸ਼ ਦਾ ਰੋਡੀਵੀ, ਜੋ ਇੰਟਰਨੈੱਟ 'ਤੇ ਹੋਵੇ,
 ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੇਖਾਈਲ ਫੇਨ ਵਿੱਚ
 ਰੋਡਿਓ ਹੋਣ ਕਰੇ ਨੈੱਜਵਾਨਾਂ ਸਮੇਤ ਵੱਡਾ
 ਵਰਗ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।
 1965-71 ਦੀਆਂ ਭਾਰਤ-ਪਾਕ ਜੰਗਾਂ ਵੇਲੇ
 ਰੋਡਿਓ ਨੇ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ
 ਨਿਭਾਈ। ਉਦੋਂ ਰੋਡਿਓ ਹੀ ਇੱਕ ਮਾਪਿਆਮ ਸੀ
 ਜਿਸ ਗਹੀ ਦੁਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਸੁਨੇਹਾ ਭੇਜਿਆ
 ਸਕਦਾ ਸੀ। ਰੋਡਿਓ ਦੀ ਖੇਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ
 ਇਟਲੀ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਗੁਰਲਿਲੇਮੇ
 ਮਾਰਕੋਨੀ ਦੇ ਕੀਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰੋਡਿਓ ਦਿਵਸ
 ਅਧੂਰਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਬਿਨਾਂ ਤਾਰਾਂ
 ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਿਗਨਲ, ਇੰਗਲਿਸ ਚੈਨਲ ਤੋਂ ਪਾਰ
 ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬੀ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ। 1995
 ਨੂੰ ਜਪਾਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਭੁਲਾਂ ਅਤੇ
 2004 ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਅੰਦਰ ਸੁਨਾਈ ਸਮੇਂ
 ਰੋਡਿਓ ਨੈੱਟਵਰਕ ਨੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ
 ਅਹਿਮ ਰੇਲ ਨਿਭਾਇਆ। ਅੱਜ ਨੀਵਾਂ ਵਿੱਚ
 ਰੋਡਿਓ ਦੀ ਸਰਦਾਰੀ ਹੈ। ਰੋਡਿਓ ਦੀ
 ਅਹਿਮਾਤ ਮਹਾਂਕਲਿਕ ਰੋਡਿਓ ਕਰਨ
 ਵਾਲੇ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬੋਕਾਂ, ਅੱਜ ਰੋਡਿਓ
 ਨੂੰ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਕਾਜ਼ੀ
 ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ
 ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਤੋਂ ਕੱਟ ਲਾ ਕੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਕਾਜ਼ੀ
 ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮਕਬੂਲ ਤੇ ਦਿਲਚਸਪ
 ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਲੜ ਹੈ।
ਗਰੂਪੀਤ ਸਿੰਘਤੰਤ੍ਰੀ
ਸੰਪਰਕ: 98720-10560

ਵਦਨ ਕਿਥੁ ਰਸਾਤਾ ਤੇ ਭਰਦ ਹਨ? ਤੇ ਸੱਸਰ ਕਈ ਸਾਂਗਾ ਹੁੰਦਾ।
ਇਹ ਬੇਗਾਨਗੀ ਇੱਕ ਕੰਪ ਕਿਉਂ ਬਣ ਗਈ? ਦੁਸ਼ਮਤੀ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ!
ਅਸੀਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਘੱਟਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਚਲੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਉਸੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕੋਈ ਆਪਣਾ।
ਕਾਸ਼!!!! ਕੋਸਰ ਸਮਰੀਨ

**ਮੇਲਾਨੀਆਂ ਟਰੰਪ ਨੇ ਬਾਰਬਰਾ ਬੇਸ਼ ਡਾਕ ਟਿਕਟ ਦਾ ਉਦਾਘਾਟ
ਕਰਨ ਲਈ ਫ੍ਰਾਈਟ ਹਾਊਸ ਸਮਾਗਮ ਤੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨੀ ਕੀਤੀ**

ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮਹਿਲਾ ਮੇਲਾਨੀਆ ਟਰੰਪ ਵਾਸਿੰਗਟਨ, ਡੀ.ਸੀ., ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਵਾਈਟ ਹਾਊਸ ਦੇ ਈਸਟਰ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਸਾਬਕਾ ਪਹਿਲੀ ਮਹਿਲਾ ਬਾਤਾਂ ਬਾਅਦ ਬਾਸ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਮਰੀਕੀ ਡਾਕ ਟਿਕਟ ਦੇ ਉਦਾਘਾਠ ਦੌਰਾਨ ਬੋਲ੍ਹੀ ਹੋਈ।

A close-up photograph showing a person's shoulder and upper back. The person is wearing a light-colored garment with a dense, repeating geometric pattern of brown and tan shapes. A small portion of a green fabric, likely a strap or belt, is visible on the left side.

A close-up photograph of a woman's face. She has light blue eyes and is wearing a white headscarf with a brown geometric pattern. Her expression is neutral to slightly smiling. The background is blurred, showing some greenery.